

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716211302
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716211302.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - Ekonomické stavby, s.r.o., IČO: 36 544 493, so sídlom v Štitároč, Pohranická 391, v zastúpení právne - JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., IČO: 47 249 650, so sídlom v Nitre, Štúrova 13, proti žalovaným: 1/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, K., 2/ J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. A. XXXX/XX, K., žalovaní 1/ a 2/ obaja v zastúpení právne - JUDr. Katarína Turanská, advokátka so sídlom v K. C. R. XXXXX/XXB, o zaplatenie 3.086,40 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 8Csp/39/2016-145 zo dňa 17.10.2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaným 1/ 2/ voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenia istiny 3.086,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.06.2016 do zaplatenia (výrok I.). Žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.). Svedkyni E. W. voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Okresný súd vyhodnotil žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovaným domáhal zaplatenia peňažnej pohľadávky titulom odmeny príkazníka podľa ustanovenia čl. III bod 3.5 zmluvy, resp. podľa ustanovenia čl. III bod 3.6 Zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 965/14 zo dňa 29.01.2014 - za nedôvodnú.

3. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že strany sporu - žalobca ako budúci zhotoviteľ a žalovaní ako budúci objednávateľia dňa 29.01.2014 uzavreli Zmluvu o budúcej zmluve o dielo č. 965/14, ktorej predmetom bol záväzok zmluvných strán, že do 7 mesiacov po podpise zmluvy uzatvoria zmluvu o dielo, ktorej predmetom bude zhotovenie stavby rodinného domu podľa dispozície a špecifikácií určených budúcim objednávateľom za cenu diela v rozsahu cca 88.000 eur, a to na pozemku parc.č. 226/2, v kat. území C. podľa podmienok uvedených v ďalších častiach zmluvy. K uzatvoreniu zmluvy o dielo medzi stranami nedošlo. Žalobca faktúrou č. 216000141 zo dňa 30.05.2016, splatnou dňa 13.06.2016, vyfakturoval žalovaným náklady prípravných prác v zmysle Zmluvy č. 965/14 (tvrdil, že s odkazom na čl. III bod 3.5 a bod 3.6 zmluvy) za zrealizované práce v sume 1.094,40 eur s DPH a odmenu príkazníka vo výške 1.992 eur s DPH, vyfakturoval teda celkom sumu vo výške 3.086,40 eur.

4. V súdenom prípade okresný súd vyhodnotil právny vzťah založený zmluvou medzi stranami sporu za spotrebiteľský z dôvodu, že zmluvu uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľmi. Následne na niektoré skutočnosti musel prihliadať ex off. Bezpochyby bolo preukázané uzatvorenie zmluvy o budúcej zmluve o dielo, ktorá mala smerovať k uzatvoreniu riadnej zmluvy o dielo, t.j. zmluvy o výstavbe rodinného domu pre žalovaných 1/ a 2/. Ustanovenie zmluvy na základe ktorého si žalobca vyúčtoval odmenu podľa článku 3.5 zmluvy vo výške 1.660 eur bez DPH, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. V zmluve si žalobca ako zhotoviteľ jednoznačne vo svoj prospech stanovil odmenu jednorazovo v uvedenej výške, pričom táto odmena nezávisí od hodnoty a rozsahu zrealizovaných prác. Z uvedeného ustanovenia zmluvy vyplýva, že pokiaľ by aj žalobca nevykonal žiadnu činnosť pre žalovaných, odmena by mu patrila, a to už okamihom uzavretia zmluvy. Odmena je v rozpore s dobrými mravmi a je neprimeraná k hodnote zrealizovaných prác. S prihliadnutím na ustanovenie bodu 3.6 zmluvy je zrejme, že odmena podľa bodu 3.5 v sebe obsahuje náklady totožné s nákladmi na ktoré má žalobca nárok podľa bodu 3.6 zmluvy. Z obsahu oboch týchto ustanovení ako aj z ďalších ustanovení zmluvy, najmä bodu 1.2 vyplýva, že by išlo o duplicitné priznanie odmeny za rovnaké vykonané činnosti. Suma, ktorú si žalobca v konaní uplatnil ako odmenu za zrealizované práce podľa bodu 3.6 zmluvy, obsahuje v sebe taktiež hotové výdaje a odmenu za činnosti spojené s prípravou projektovej dokumentácie a ďalšie činnosti v tejto súvislosti zrealizované, ako napr. spracovanie štúdie domu, projektovej dokumentácie, spracovanie výkazu výmer, harmonogramu prác, modelu financovania. Takéto dojednanie je duplicitné a jednoznačne v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov.

5. V časti o zaplatenie odmeny za zrealizované práce v celkovej výške 1.094,40 eur s DPH súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal skutočnú výšku zrealizovaných prác. Žalobca si vyúčtoval prípravné práce v rozsahu 8 %, pričom žalovaná 2/ tento rozsah prác nespochybnila. Ďalšie jej tvrdenia, ktorými sa snažila urobiť rozsah prác sporným, súd považoval za účelové. V odpore voči platobnému rozkazu, ako aj pri výsluchu na pojednávaní dňa 19.09.2017 uviedla, že žalobca vykonal práce max. v rozsahu 8 %. Sama požiadala žalobcu o vyúčtovanie prác na projekte. Žalovaní bez pripomienok odsúhlasili dvakrát finálnu verziu architektonickej štúdie spolu s rozpočtom, ktoré vykonal žalobca podľa individuálnych požiadaviek žalovaných. Zmluvu o budúcej zmluve uzavreli bez nátlaku, mali dostatok času na jej preštudovanie a oboznámenie sa s jej obsahom. Vzhľadom k okolnostiam uzavretia zmluvy neboli v časovej tiesni. Súd konštatuje ďalej, že v zmluve dostatočným spôsobom je dohodnutý aj spôsob určenia ceny za vykonané práce, a to s odkazom na sadzobník UNIKA. Takto dohodnutý spôsob určenia nevzbudzuje pochybnosti o jeho určitosti. Spornou tak ostala len výška vykonaných prác, resp. správnosť jej výpočtu žalobcom. Žalovaní ako príkazcovia boli povinní poskytnúť žalobcovi ako príkazníkovi vopred primerané prostriedky, zálohu na splnenie príkazu, čo v stanovenej lehote neučinili. Neposkytli potrebnú súčinnosť a boli povinní zaplatiť potrebné a užitočné náklady, aj keď sa výsledok nedostavil. Prípravné práce si žalobca vyúčtoval podľa sadzobníka UNIKA, ktorý je podľa tvrdenia žalobcu v praxi rešpektovaný a bežne dostupný. Sadzobník UNIKA žalobca ale súdu nepredložil s tvrdením, že ním nedisponuje. Súd tak nemal preukázanú skutočnú výšku, hodnotu zrealizovaných prác, navyše, nebolo súdu zrejme ani to, na základe akého sadzobníka si žalobca vyúčtoval cenu zrealizovaných prác, nakoľko sadzobníkom UNIKA, ktorý je podľa zmluvy jediným spôsobom určenia ceny, nedisponuje. Tieto okolnosti vzbudili dôvodné pochybnosti o správnosti vyúčtovanej ceny zrealizovaných prác. Spôsob výpočtu odmeny v zmysle sadzobníka UNIKA žalobca, resp. jeho právny zástupca žiadnym spôsobom neozrejmil s poukazom na jeho konkrétne ustanovenia. Súd preto pri posudzovaní správnosti výšky odmeny za zrealizované práce nemal z čoho vychádzať. Sadzobník UNIKA nie je verejne prístupný, nejedná sa o právny predpis alebo iný dokument verejne publikovaný a ku ktorému by mal súd neobmedzený prístup. Súd nemá povinnosť zaobštarávať si odborné publikácie z ktorých žalobca vychádzal. Výška žalobcom uplatneného nároku nevyplýva zo žiadneho listinného dôkazu a vo vzťahu k žalobcovi ako dodávateľovi súd nemá povinnosť vyhľadávať dôkazy. Z dôvodu nepredloženia Sadzobníka súd ani nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom - nariadenie znaleckého dokazovania, nakoľko k uvedenému je potrebné znalcovi predložiť Sadzobník UNIKA. Ak by mal súd Sadzobník k dispozícii, bolo by bezpredmetné nariaďovať znalecké dokazovanie. Súd zhrnul, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal dostatočným spôsobom výšku ceny zrealizovaných prác. Žalobca bol poučený o následkoch sudcovskej koncentrácie konania aj o procesných následkoch nesplnenia si povinnosti. Povinnosť pripojiť dôkazy žalobcu zaťažuje už v čase podania žaloby. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Strany sporu nie sú oprávnené kedykoľvek v priebehu konania vykonať niektoré procesné úkony. Sú povinné riadiť sa princípom hospodárnosti konania. Ich procesné úkony nesmú viesť k prieťahom.

Zavinenie za nepredloženie relevantného listinného dôkazu možno podľa názoru okresného súdu v danom prípade pričítať len žalobcovi.

6. Okresný súd pri právnom posúdení merita veci vychádzal najmä z ustanovení § 39, § 50a ods. 1, § 52 ods. 1, ods. 2, § 52a, § 53 ods. 1, 2, § 724, § 725, § 728, § 730 Občianskeho zákonníka.

7. Pri rozhodovaní o náhrade (nároku) trov konania postupoval podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, po konštatácii plného úspechu žalovaných 1/, 2/ v spore im priznal voči žalobcovi - plne neúspešnému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Svedkyňa sa voči žalobcovi, ktorý bol v konaní neúspešný a navrhol ju vypočuť, nárok na náhradu trov konania súd nepriznal, nakoľko svedkyňa si svedočné neuplatnila.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhal sa jeho zmeny, v rámci nej žiadal vyhovieť žalobe v plnom rozsahu, alternatívne žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Argumentoval najmä tým, že v žalobe uplatnený nárok považoval za preukázaný, čo do dôvodu, ako aj do výšky, podložil listinnými dôkazmi. Odmietal, že ustanovenie čl. III ods. 3.5, resp. čl. III ods. 3.6 zmluvy sú neprijateľné zmluvné podmienky. Tvrdil, že nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ich znenie je jasné, určité a pre spotrebiteľa zrozumiteľné, poukazoval aj na priebeh uzatvárania predmetnej zmluvy, z ktorého podľa jeho názoru jednoznačne plynie, že jej obsah bol sporovými stranami individuálne dohodnutý. Domáhal sa už v priebehu prvostupňového konania nariadenia znaleckého dokazovania, v rámci ktorého by súdom ustanovený znalec objektívnym spôsobom určil rozsah realizovaných prípravných prác, ako aj ich cenu, všetko v súlade s ustanovením čl. III ods. 3.6 zmluvy, v ktorom sa sporové strany dohodli na spôsobe ohodnocovania prác.

10. Pokiaľ okresný súd mal za preukázané v konaní, že prípravné práce hodnotené podľa čl. III ods. 3.6 zmluvy v rozsahu, ako to on tvrdil (čo nakoniec uznala aj žalovaná 2/), boli realizované a spornou zostala iba výška týchto prác, bolo nevyhnutné podľa názoru odvolateľa nariadiť znalecké dokazovanie, ktorým by bola zistená cena týchto prác. Nie je totiž vylúčené, že by súdom ustanovený znalec disponoval Sadzobníkom UNIKA pre rozhodné obdobie (rok 2014), resp. bola mu známa metodika tohto sadzobníka, prípadne by určil všeobecnú trhovú hodnotu týchto prác, z ktorej by súd pri spravodlivom vypočítaní nárokov medzi zmluvnými stranami vychádzal. On - odvolateľ nedisponoval Sadzobníkom UNIKA pre rozhodné obdobie iba počas priebehu konania pred súdom prvej inštancie, avšak pri ohodnocovaní ceny prác sa nimi spravoval, nie je preto správne tvrdenie protistrany, že on - žalobca týmto Sadzobníkom nedisponoval vôbec. Odmietnutie vykonania tohto znaleckého dôkazu považuje odvolateľ za nesprávne.

11. Žalobca vytyka ďalej súdu, že sa nesprávne právne vysporiadal s vyhodnotením ustanovenia čl. III ods. 3.5 zmluvy z perspektívy práva ochrany spotrebiteľa. Cituje ustanovenie § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ako aj pred súdom prvej inštancie tvrdí naďalej, že ustanovenie čl. III ods. 3.5 zmluvy nespôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale predstavuje bežné zmluvné dojednanie. Po uzatvorení zmluvy klientom je zabezpečená správa o obchodnej zákazke (je mu pridelený manažér projektu), čo v sebe zahŕňa najmä odborný rozbor zákazky, potrebnú administráciu, komunikáciu s klientmi, vrátane kvalifikovaných odpovedí na ich dopyty a otázky, či komunikáciu s prípadnými subdodávateľmi a obdobné činnosti s charakterom réžie zákazky. Práve za účelom odplaty za tieto demonštratívne vypočítané činnosti, ktoré v prospech žalovaných vyvíjal, si sporové strany v zmluve spoločne dohodli odmenu príkazníka podľa čl. III ods. 3.5 zmluvy.

12. Odvolateľ namieta aj záver súdu, že znenie ustanovenia čl. III ods. 3.5, ako je uvedené v predmetnej zmluve, zabezpečuje pre žalobcu odmenu za akýchkoľvek okolností po uzatvorení zmluvy, a to aj v prípade, ak by nevykonal žiadne činnosti a odmietol uzatvorenie zmluvy o dielo. V tejto súvislosti zdôraznil, že jeho hlavnou podnikateľskou činnosťou je výstavba rodinných domov dodávateľským spôsobom a preto z logického hľadiska nemôže mať za žiadnych okolností záujem na postupe naznačenom súdom prvej inštancie, v zmysle ktorého by uzatvoril zmluvu o budúcej zmluve o dielo so svojim klientom, následne nevyvíjal žiadne činnosti smerujúce k naplneniu účelu tejto zmluvy -

k uzatvoreniu zmluvy o dielo, ale naopak, uzatvorenie zmluvy by maril a následne by sa domáhal zaplataenia odmeny. Nesúhlasí ani s tvrdením súdu, že si na základe ustanovení čl. III ods. 3.5, resp. 3.6 zmluvy nárokoval odplatu za totožné služby/práce, t.j. že duplicitne žiada odplatu. Navyše, obsah zmluvy ako celok bol dohodnutý individuálne, čo potvrdilo aj vykonané dokazovanie. Žalovaní ho oslovili za účelom využitia jeho služieb, následne sa uskutočnilo osobné stretnutie, predmetom ktorého bolo osobné prerokovanie vzájomnej spolupráce so žalovanými, ich oboznámenie s poskytnutými službami. K ponúkaným službám návrh zmluvy im bol predložený na preštudovanie a vznesenie prípadných pripomienok k jeho obsahu. Tvrdenia žalovanej 2/ vo vzťahu k prebiehajúcej stretnutiu v možnosti ovplyvniť obsah návrhu zmluvy označuje odvolateľ za účelové. On zastáva názor, že obsah zmluvy je individuálne dohodnutý. Žalovaným bol návrh zmluvy daný k preštudovaniu, bolo im umožnené klásť otázky vo vzťahu k zneniu navrhovaných ustanovení zmluvy, ktoré boli aj zodpovedané. Bolo im umožnené viesť pripomienky k obsahu návrhu zmluvy, teda, pozmeniť jeho znenie. Tí však žiadne pripomienky k návrhu zmluvy nemali zrejme z dôvodu, že návrh zmluvy plne zodpovedal doterajším rokovaniam a komunikáciám. Aj okresný súd v dôvodoch rozhodnutia konštatuje výsledok dokazovania z ktorého nevyplývalo, že by žalobca akokoľvek obmedzoval alebo ovplyvňoval autonómiu vôle a zmluvnú voľnosť žalovaných, vyhýbal sa odpovediam na ich otázky k poskytnutým službám alebo k navrhovanému zneniu zmluvy. Podľa odvolateľa síce okresný súd správne aplikoval na právny vzťah založený medzi sporovými stranami zmluvou ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak nesprávne právne posúdil zmluvné ustanovenie čl. III ods. 3.5 zmluvy ako neplatné. Naďalej považuje žalovaný nárok za oprávnený čo do dôvodu, ako aj výšky.

13. Žalovaní v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadali potvrdenie rozsudku okresného súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. S odvolaním žalobcu nesúhlasili, poukazovali na to, že žalobca uvádza v odvolaní, že ustanovenia čl. III ods. 3.5 a 3.6 zmluvy o budúcej zmluve č. 965/14 nespôsobujú značnú nerovnováhu a nie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Bolo ale jednoznačne preukázané, že uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Dávajú do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/81/2017 zo dňa 23.03.2017, v ktorom odvolací súd konštatoval, že ustanovenie čl. III ods. 3.5 a 3.6 zmluvy sú také zmluvné dojednania, ktorými sa zhorší postavenie spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu. Je tak zrejmé, že sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Túto skutočnosť uzavrel správne v súdnej veci aj okresný súd, uvádza ju na strane 7 ods. 24 rozsudku.

14. Podľa názoru žalovaných žalobca neunesol dôkazné bremeno v časti o zaplataenie odmeny za realizované práce vo výške 1.094,40 eur s DPH. Nevedel preukázať ako bola uvedená suma vypočítaná. Síce poukazoval na „nejaký“ Sadzobník UNIKA, tento však na opakované výzvy súdu nepredložil. Zdôrazňujú aj procesný význam ustanovenia § 153 CSP upravujúce koncentráciu konania. Žalobca mal možnosť predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, dokonca bol na to opakovane súdom aj vyzvaný. Vykonanie ďalšieho dôkazu, a to znaleckého dokazovania, ktoré je neisté, nakoľko závisí od toho, či by možno znalec disponoval Sadzobníkom UNIKA (ako to navrhuje žalobca), považujú za nehospodárne. Stotožňujú sa v celom rozsahu s rozhodnutím okresného súdu, ktorý tento návrh na dokazovanie zamietol.

15. Žalobca v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie žalovaných 1/, 2/ odmieta ich argumentáciu. Pokiaľ ide o spomínané rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 9Co/81/2017 zo dňa 23.03.2017 na ktoré žalovaní odkazujú, ani okresný ani odvolací súd nie sú podľa názoru žalobcu týmto rozhodnutím v danom spore viazaní. Napokon v písomnom vyjadrení žalovaní opakovane uvádzajú účelové tvrdenia, keď konštatujú, že sa Krajský súd v Žiline v nimi spomínanom spore ustanovenie čl. III ods. 3.5 a ods. 3.6 zmluvy o budúcej zmluve o dielo vyhodnotil za neprijateľné zmluvné podmienky. Z obsahu odôvodnenia uvedeného rozhodnutia plynie, že tento sa vyjadroval iba vo vzťahu k čl. III ods. 3.5 zmluvy. Žalobca opakovane ako v odvolaní argumentuje k obsahovému zneniu čl. III ods. 3.6, čl. III ods. 3.5 zmluvy. Domáha sa buď zmeny rozsudku, v rámci nej žiada žalobe vyhovieť, alternatívne rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V priebehu odvolacieho konania žalobca doručil okresnému súdu,- následne postúpené odvolaciemu súdu,- doplnenie svojho odvolania, v ktorom prioritne rozoberá metodiku výpočtu rozsahu a realizovaných prác v Sadzobníku UNIKA a pripojil k nemu aj Sadzobník pre navrhovanie ponukových cien projektových prác a inžinierskych činností (novela 2014) UNIKA Bratislava, s.r.o..

16. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal v zákonom stanovenej lehote na to oprávnený účastník, voči rozsudku, ktorému odvolanie je prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku z dôvodu jeho vecnej správnosti.

17. Z obsahu spisu pre odvolací súd vyplynulo, že okresný súd v súdnej veci vykonal dokazovanie v relevantnom rozsahu, z vykonaného dokazovania zistil riadne aj skutkový stav a spor účastníkov uzavrel v súlade s právom. V písomnom odôvodnení rozhodnutia vyargumentoval komplexne, z ktorých skutkových okolností v súdnej veci vychádzal, ako vykonané dôkazy vyhodnotil, prečo znalecký dôkaz navrhovaný žalobcom nevykonal. Stranám sporu dal súd odpovede na všetky otázky pre uzavretie sporu rozhodujúce, aj v právnej rovine prijaté závery vyargumentoval, zacitoval konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka, z ktorých pri právnom posúdení vychádzal. Písomné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je podľa názoru odvolacieho súdu maximálne vyčerpávajúce, po obsahovej stránke garantuje stranám sporu právo pre spravodlivé súdne konanie. Vzhľadom na uvedené sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil aj s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na dôvody uvádzané v rozhodnutí aj poukazuje.

18. Len v záujme zvýraznenia vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu, odvolací súd nad rámec dodáva nasledovné.

19. V súdnej veci bolo nepochybné, že zmluvou o budúcej zmluve uzatvorenou stranami sporu dňa 29.1.2014 bol založený spotrebiteľský právny vzťah. Následný postup, pokiaľ zmluvné ustanovenia, v zmysle ktorých žalobca uplatnil peňažné nároky voči žalovaným 1/ a 2/, okresný súd posudzoval z pohľadu ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúce otázky prijateľnosti/ neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, má zákonný rámec. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu ani odvolateľ výrazným spôsobom nenamietal. Bolo preukázané, že zmluva o budúcej zmluve bola uzatvorená medzi stranami sporu a peňažné nároky žalobou uplatnené vychádzajú, resp. sa viažu k spotrebiteľskej zmluve. Okresný súd správne uzavrel, že čl. III bod 3.5 je svojím charakterom neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Okresný súd vyargumentoval, prečo a z akých dôvodov uvedenú zmluvnú podmienku za neprijateľnú vyhodnotil. Svoj záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky a konštatovanie následnej neplatnosti v čl. III bod 3.5 zmluvy nevyvodil súd zo záverov rozhodnutia Krajského súdu v Žiline 9Co/81/2017 zo dňa 23.3.2017, ako sa mylne domnieva a argumentuje odvolateľ, ale zohľadnil individuálne okolnosti a povahu predmetu pojednávanej veci.

20. Okresný súd nepochybnil ani základ nároku, ktorý uplatnil žalobca s odkazom na čl. III bod 3.6 zmluvy o budúcej zmluve. Akékoľvek odvolacie argumentácie žalobcu vytykajúce rozhodnutiu spochybnenie základu nároku, resp. namietajúce spochybnenie nároku nemajú žiadnu oporu, keďže okresný súd konštatoval, že právny základ nároku preukázaný bol. Okresný súd tento dielčí nárok nepriznal z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom na výšku požadovaného nároku. S týmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Pre preukázanie výšky finančného plnenia v prípade tohto dielčieho nároku bolo povinnosťou žalobcu predložiť Sadzobník UNIKA z roku 2014, ktorý slúžil pre žalobcu ako podklad k fakturácii, k vyúčtovaniu. Tento listinný dôkaz ani na výzvu súdu žalobca nepredložil. Okresný súd vyargumentoval akceptovateľným spôsobom aj dôvod, prečo neakceptoval dôkazný návrh žalobcu na znalecké dokazovanie. Žalobca až ku doplneniu odvolania pripojil listinný dôkaz - Sadzobník UNIKA. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. S poukazom na uvádzané procesné ustanovenia odvolací súd už nemohol prihliadnuť na listinný dôkaz, ktorý žalobca predložil v odvolacom konaní, pretože nič nebránilo žalobcovi tento listinný dôkaz predložiť už skôr (najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým bolo ukončené dokazovanie pred súdom prvej inštancie) ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Obdobne nemohol prihliadnuť odvolací súd ani na vecné argumentácie, ktoré prezentoval žalobca v tzv. doplnenom odvolaní podanom po uplynutí lehoty na podanie odvolania, keďže v predmetnom konaní bol odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (odvolanie podal dodávateľ služieb v spotrebiteľskom

právnom vzťahu) a odvolanie mohol odvolateľ doplniť o vecné argumenty iba do uplynutia lehoty na podanie odvolania, tak sa však v súdnej veci nestalo.

21. Rozhodnutie okresného súdu v súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania vychádza správne z princípu úspechu/ neúspechu strán v spore a má oporu v aplikovaných procesných ustanoveniach. Obdobne je vecne správny záver súdu v otázke nepriznania nároku na náhradu trov titulom svedočného svedkyňa voči žalobcovi.

22. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, úspešní boli žalovaní 1/, 2/, z tohto dôvodu podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalovaným 1/, 2/ - plne úspešným v odvolacom konaní voči žalobcovi - mal plný neúspech - nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Tu krajský súd dodáva, že postupom podľa § 262 ods. 2 Civilného poriadku, o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.